

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ प्रसप्तअनादृत्य ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

धनंजयः सुसंक्रुद्धः प्रविशोमामकंबलं ॥ रक्षितं द्रौणि कर्णाभ्यामप्रवेक्षं सुरैरपि ॥ २ ॥ ताभ्यामूर्जितवीर्याभ्यामाप्यायितपराक्रमः ॥ सहितः कृष्णभीमाभ्यां
शिनीनाच्छेषभेण च ॥ ३ ॥ तदा प्रभृतिमांशोको दहत्यग्निरिवाशयं ॥ ग्रस्ता निवप्रपश्यामि भूमिपालान्ससंधवान् ॥ ४ ॥ अत्रियं सुमहत्त्वत्वासिधुराजः किरीटि
नः ॥ चक्षुर्विषयमापन्नः कथं जीवितमाप्नुयात् ॥ ५ ॥ अनुमानाच्च पश्यामि नास्ति संजय संधवः ॥ युद्धं तु तद्यथा वृत्तं तन्ममाचक्ष्वतत्त्वतः ॥ ६ ॥ यच्च विक्षोभ्य
महतीं सेनामालो ज्यचासकृत् ॥ एकः प्रविष्टः संक्रुद्धो नलिनीमिव कुंजरः ॥ ७ ॥ तस्य मेघाणि वीरस्य ब्रूहि युद्धं यथा तथं ॥ धनंजयार्थं यत्तस्य कुशलो ह्यसि संज
य ॥ ८ ॥ संजय उवाच तथा तु वै कर्तव्यं पीडितं भीमं प्रयातं पुरुषप्रवीरं ॥ समीक्ष्य राजन् रवीरमध्ये शिनिप्रवीरो नु ययौ रथेन ॥ ९ ॥ नदन्यथा वज्रधर
स्तपाति ज्वलन्यथा जलदाति च सूर्यः ॥ निघ्नन्नामित्रान् धनुषाद्देह न संकपयंस्तव पुत्रस्य सेनां ॥ १० ॥ तं यांतमश्वैरजतप्रकाशैरायोधने वीरतरं नदंतं ॥ नाशकृव
न्वारयितुं त्वदीयाः सर्वे रथाभारतमाधवाग्र्यं ॥ ११ ॥ अमर्षपूर्णस्त्वनिवृत्तयोधीशरासनीकां च न धर्मधारी ॥ अलंबुषः सात्यकिमाधवाग्र्यमवारयद्राजवरोभि
पत्य ॥ १२ ॥ तयोरभूद्भारतसंप्रहरो यथा विधौ नैव बभूव कश्चित् ॥ प्रेक्षंत एवाहवशो भिनौ तौ योधास्त्वदीयाश्च परे च सर्वे ॥ १३ ॥ आविध्य देनं दशभिः पृषक्तै
रलंबुषोरजवरः प्रसह्य ॥ अनागतानेव तु तान् पृषत्कांश्चिच्छेद बाणैः शिनिपुंगवोपि ॥ १४ ॥ पुनः स बाणैश्चिभिरग्निकल्पैराकर्णपूर्णैर्निशितैः संपुल्वैः ॥ विव्या
धदेहावरणं विदार्य ते सात्यकेराविविशुः शरीरं ॥ १५ ॥ तैः कायमस्याग्न्यनिलप्रभावैर्विदार्य बाणैर्निशितैर्ज्वलद्भिः ॥ आजग्निवांस्तान् रजतप्रकाशान् श्वांश्चतुर्भि
श्चतुरः प्रसह्य ॥ १६ ॥ तथा तु तेनाभिहतस्तरस्वीनमाशिनैश्चक्रधरप्रभावः ॥ अलंबुषस्योत्तमवेगवद्भिरश्वांश्चतुर्भिर्निजघान बाणैः ॥ १७ ॥ अथास्य सूतस्य
शिरोनिरुक्त्यभहेन कालानलसन्निभेन ॥ संकुंडलपूर्णशशिप्रकाशं भ्राजिष्णुवक्रं निचकर्त देहात् ॥ १८ ॥ निहत्य तं पार्थिवपुत्रपौत्रसंख्येयदुर्नाम्नः प्रमा
थी ॥ ततो न्वयादजुनमेव वीरः सैन्या निराजंस्तव सन्निवार्य ॥ १९ ॥ अन्वागतं दृष्ट्वा वीरं समीक्ष्य तथारिमध्ये परिवर्तमानं ॥ घ्नंतं कुरूणामिषुभिर्बलानि पुनः पुन
र्वायुमिवाभ्रपूगान् ॥ २० ॥ ततो वहन्संधवाः साधुदांता गोक्षीरकुंदे दुहिमप्रकाशाः ॥ सुवर्णजालावतताः सदश्वा यतो यतः कामयते नृसिंहः ॥ २१ ॥